

ئەخەت تۇردى

سىرىسان روھ

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى

ئەخەت تۈردى

سەرىن روم

(رومان)

﴿ شەنجاڭ ياشلار - نۇسخۇرلار شەرىياتى ﴾

责任编辑：尼加提·穆合力斯

责任校对：依巴达提·亚森

封面设计：阿里甫·夏

飘荡的灵魂(维吾尔文)

(长篇小说)

艾海提·吐尔迪 著

新疆青少年出版社出版

(乌鲁木齐市胜利路100号 邮编：830001)

新疆新华书店发行

新疆金版印务有限公司印刷

850×1168毫米 32开本 15.25印张

2006年5月第1版 2006年5月第1次印刷

印数：1—3000

ISBN7-5371-5420-1 定价：26.00元
如有印刷装订问题请直接同出版社调换

مەسئۇل مۇھەررىرى: نىجات مۇخلىس
مەسئۇل كوررېكتورى: ئىبادەت ياسىن
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: غالىب شاھ

سەرسان روھ (رومان)

ئاپتورى: ئەخەت تۇردى

*

شىنجاڭ ياشلار - ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى غالىبىيەت يولى 100 - قورۇ، پ: 830001)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى

شىنجاڭ جىڭبەن باسما چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى

ئۆلچىمى: 850×1168م، 32 كەسەم، باسما ئاۋىقى: 15.25

2006 - يىل 5 - ئاي 1 - نەشرى

2006 - يىل 5 - ئاي 1 - بېسىلىشى

ISBN7 - 5371 - 5420 - 1

سانى: 1-3000

باھاسى: 26.00 يۈەن

بېسىلىشتا، تۈپلەشتە خاتالىق بولسا نەشرىياتىمىزغا ئەۋەتىڭ، تېگىشىپ بېرىمىز

«سەرسان روھ» نىڭ گۈزەل ئىستەكلىرى

«سەرسان روھ» رومانىغا سىڭگەن بۇ ئىدىيە يازغۇچىنىڭ ئارزۇسى بىلەنلا پەيدا بولغان ئەمەس. ۋەتەن تۇپرىقىنى ھەر مىنۇت، ھەر سېكۇنت ياد ئېتىش — ۋەتىنىدىن ئايرىلغان ھەربىر سەرگەردان ئۈچۈن ۋىجدانىي بۇرچ. مانا مۇشۇ ئەمەلىيەت ئاپتور. نىڭ ئىزدىنىشلىرى ئارقىلىق رومانغا ئايلىنىپ، «سەرسان روھ» دېگەن نام بىلەن گۈزەل قەلبەردىكى گۈزەل ئارزۇلارنىڭ ئىنكاسى سۈپىتىدە بىز بىلەن دىدارلاشتى.

روماننى ئوقۇساق، قەشقەرلىك ئاق كۆڭۈل تىجارەتچى ئاتىدەن خان ۋە ئۇنىڭ ئوغلى ئەكبەر، شۇنىڭدەك ئالاھىدە، تەبىئىي خاسلىقى بىلەن كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدىغان ھېلىمىشلارنىڭ ئۆز يۈزىدىن چىقىپ، سەئۇدى ئەرەبىستاننىڭ جىددە، مەككە شەھەرلىرىگە يېتىپ بارغۇچە ۋە ئۇ يەرلەرگە بارغاندىن كېيىن، ئۇزاق يىل تارتقان جۇدالىق ئازابلىرى، پاجىئەلىرى، جاپالىق كەچۈرمىشلىرى بىزنى چوڭقۇر ئويغا سالىدۇ.

ۋەتەنسىزلىك — ئىنسان ئۈچۈن ئەڭ زور يېتىملىك، پاناھسىزلىق. 1987 - يىلى گېرمانىيىنىڭ ميۇنخېن شەھىرىدە بىر ياشانغان ئۆزبېك ماڭا: «نۇرغۇن پۇل بەرسەك مۇشۇ يەردە قالامسىز؟» دېگەندە، مەن: «مەن ھەرگىز ئۆلگەن ھۈجەيرە بولۇشنى خالىمايمەن. ۋەتىنىدىن، خەلقىدىن ئايرىلغان ئادەم باشنىڭ كېمىكىگە ئوخشايدۇ. مەن بۇنداق كېپەك بولۇشنى ھەرگىز خالىمايمەن» دېگەندىم. ئۇ، ھۆڭرەپ يىغلاپ: «مەن ئون ئالتە

يېشىمدا ئىككىنچى جاھان ئۇرۇشىدا پىدائىيلار قوشۇنىغا ئەسكەر بولۇپ قاتنىشىپ ، سوۋېت ئىتتىپاقىغا قارشى ئوق ئاتقان ۋە ئاخىرىدا مەغلۇپ بولۇپ ، ۋەتەنسىز قالغانمەن . دۇنيادا مەن بار - مىغان يەرلەر ئاز قالدى ، پۈلۈم جىق ، خوتۇن - بالىلىقمۇ بولدۇم ، لېكىن مەن ئەڭ بەختسىز ئادەممەن ! مەھەللەمنى ، ئىشىكىمىز ئالدىدىكى تۈگمەننى ئويلىمايدىغان بىرمۇ كۈنۈم يوق . مەن — ئۆلگەن ھۈجەيرە ، مەن — باشنىڭ كېپىكى !» دېدى .

مانا بۇ «سەرسان روھ» تىكى پېرسوناژلار ئۈچۈن ئورتاق تەقدىر ، ئورتاق ئازاب . چەت ئەللەردە خىلمۇخىل سەۋەبلەر بىلەن يۇرت - ماكانىدىن ئايرىلىپ ، سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن نەچچە يۈز مىڭ ئۇيغۇرلىرىمىز بار . ئۇلارنىڭ قايسىسىرى ۋەتەنسىزلىك ئازابىنى تارتمايدۇ دەيسىز ؟ !

بۇ تېمىدا تېخى چوڭراق بىر ئەسەر يېزىلمىغانىدى ، تۇنجى بولۇپ يازغۇچى ئەخەت تۇردى «سەرسان روھ» ناملىق رومانى بىلەن بۇ بوشلۇقنى تولدۇردى .

«سەرسان روھ» — يالغۇز تېمىسى بىلەنلا داڭلىق ئەسەر بولۇپ قالماستىن ، بەلكى مەزمۇنى ۋە بەدىئىي ئالاھىدىلىكى جەھەتتىمۇ زور مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەن ئەسەر . كەڭ ھايات كۆرۈنۈشلەرى — جۇڭگو ، پاكىستان ، ئەرەبىستان ، مىسىر تۇرمۇشى ، پېرسوناژلارنىڭ خاسلىقى ، تۇرمۇش يوللىرىنىڭ ئەگرى - توقايلىقى ، مۇساپىرىدىن تارتىپ پادىشاھقىچە بولغان ئادەملەر قاتلىمىنىڭ روھىي دۇنياسى... ئوقۇرمەنلەرگە تەربىيە ، زوق ۋە بىلىم بېرىدۇ ؛ سۆزىت قۇرۇلمىسىدىكى دولقۇنسىمان چوڭ - كىچىك ۋەقەلەرنىڭ چىنلىقى ، قىزىقارلىقلىقى كىشىنى ئۆزىگە جەلىپ قىلىدۇ . پېرسوناژلارنىڭ كۆپ خىل خاراكتېر خاسلىقلىرىمۇ بىزگە قىزىق تۈيۈلىدۇ .

ئاپتور بۇ تېما ئۈستىدە ئىزدىنىپ ، ئىككى قېتىم چەت

ئەللەرگە بېرىپ ، نۇرغۇنلىغان «سەرسان روھ» ئىگىلىرى بىلەن كۆپ قېتىم سۆھبەتتە بولغان . ۋەتەننىڭ بىر سىقىم تۇپرىقى تۇتىيا بولغان ئادەملەرنىڭ كۆز ياشلىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ، ئاخىرقى تىنىقىدا ئانا يۇرتىنى زىكر قىلىپ جان ئۆزگەن مۇساپىرلار توغرىسىدىكى نۇرغۇن ھېسايىلەرنى ئاڭلىغان... شۇڭا بۇ رومان ھەم تۇرمۇش چىنلىقىغا ، ھەم بەدىئىي چىنلىققا ئىگە بولغان .

«سەرسان روھ» تېمىسىنى يورۇتۇپ بېرىش — بىر جاپالىق ، مەسئۇلىيەتچانلىقى كۈچلۈك ئەمگەك . تالانتلىق يازغۇچى ئەخەت تۇردى كۆپ تەرەپلىملىك ئىزدىنىشلىرى ، بىباھا مېھنەتتى ئارقىلىق ۋەتەن تېمىسىدا يېزىلغان بۇ روماننى خەلقىمىزگە تەقدىم قىلىپ ، ئەدەبىيات - سەنئەت ساھەسىدە كاتتا ئىش قىلدى .

«سەرسان روھ» بىر گۈزەل روھقا — ۋەتەنپەرۋەرلىك روھىغا ئوقۇلغان مەدھىيە كۈيى . بۇ رومان ئۆزىنىڭ ئالاھىدە قىممىتى ۋە مۇۋەپپەقىيىتى بىلەن ۋەتەنپەرۋەرلىك تېمىسىدا يېزىلغان ئېسىل رومانلار قاتارىدىن ئورۇن ئالغۇسى .

زوردۇن سابىر

1998 - يىل 7 - ئاينىڭ 25 - كۈنى ، ئۈرۈمچى

بۇ كىتابىمنى ئانا يۇرتتىن ئايرىلىپ، چەت ئەللەردە مۇھاجىرەتتە
تۇرۇۋاتقان بارلىق ۋەتەنداشلارغا بېغىشلايمەن.

— ئاپتور

غېرىب دەردىنى غۇربەتتە ئادادىن سورا،

ۋىسال قەدردىنى ئاشىق گادادىن سورا،

ۋەتەنسىز ھاياتتا نە مەنە، نە تەم،

بۇنى ئۆز ئېلىدىن جۇدادىن سورا !

— ئابدۇرېھىم تىلەشوفى ئۆتكۈر

ئەخەت تۇردى

(2006 - يىل)

مۇندەرىجە

بىرىنچى قىسىم

دېڭىزغا تۇتاشقان يوللار

3	 ھەج ئىشقى	بىرىنچى باب
19	 خەيرخوش ، ئەزىزانە قەشقەر !	ئىككىنچى باب
50	 مېڭىپكە داۋىنىدىكى جۇدۇن	ئۈچىنچى باب
71	 قىمارۋازنىڭ ھېكايىسى	تۆتىنچى باب
87	 تاغ قاراقچىلىرى	بەشىنچى باب
109	 تىنچسىز كۈنلەر	ئالتىنچى باب
122	 تۇيۇقسىز غايىب بولۇش	يەتتىنچى باب
134	 لاھور تۈرمىسىدە	سەككىزىنچى باب
152	 غەرب كېپەن پالۋان	توققۇزىنچى باب
163	 كاراچىدىكى تەقەززالىق	ئونىنچى باب
188	 ئۈمىد ساھىلى	ئون بىرىنچى باب

ئىككىنچى قىسىم

قۇياش سۆيگەن يەر

205	 تاۋاپچىلار	بىرىنچى باب
236	 مۇساپىرلىق	ئىككىنچى باب

259	ئۈچىنچى باب ھۈنەرلىك قول — گۆھەرلىك قول...
284	تۆتىنچى باب شاھانە ماكان
301	بەشىنچى باب مىسردىن كەلگەن ئەلچى
318	ئالتىنچى باب ئىشقى سەۋداسى
347	يەتتىنچى باب غايىب بولغان مەشۇق
372	سەككىزىنچى باب يىلان ۋە قەسى
391	توققۇزىنچى باب شاھ ھۇزۇرىدا
410	ئونىنچى باب «شەركىتى سالام»
430	ئون بىرىنچى باب نەدىسەن ، ئانا ماكان ؟
448	ئون ئىككىنچى باب شاپائەت ۋە ئاداۋەت
462	ئون ئۈچىنچى باب ئىلاھىي سۆيگۈ

بىرىنچى قىسىم

دېڭىزغا تۇتاشقان يوللار

بىرىنچى باب

ھەج ئىشقى

1

تومۇز كۈنلىرىنىڭ ئىسسىقى خۇددى مۇشۇ قاپچىغاي رەستىدە -
گە تىقىلىۋالغاندەك ، ئاتىخانىنىڭ يىپەكچىلىك دۇكىنى ھۆپۈلدەپ
كەتتى . ئۇ ، بىردەم غاز پېيىدىن ياسالغان يەلپۈگۈچ بىلەن
ئۆزىنى يەلپۈپ باقتى ، بىردەم مۇشۇ رەستىدە يۈگۈر - يېتىم
ئىشلارنى قىلىدىغان ھېلىقى شادا پاچاق دەرۋىش باقىغا مۇزدەك
دوغ ئەكەلدۈرۈپ ئىچىمۇ باقتى ، لېكىن سەگىمدى ، تەشەنلىق -
خۇ قانمىدى ، ئىچ - ئىچىدىن ئىسسىق ئۆرلەپ ، تىنىقىمۇ ئۆزىگە
ئوتتەك بىلىنىپ كەتتى . ئاخىر ئۇ ، دۇكاننى تاقىدى ، ئۆيگە
كىرىپ مەنزەردىكى سالقىن ئايۋاندا دەم ئېلىپ ، سەگىدەپ چىد -
قىش نىيىتىگە كەلدى .

يېشى ئەللىككە تاقىغان ، گىجىك ساقىلىنى چىرايلىق ياسىد -
تىپ ، بېشىغا كۆك مانپۇ دوپپا ، ئېگىنىگە ئىنچىكە قارا يوللۇق
ئاق پانچۇ يەكتەك ، پۇتىغا قارا شاۋرۇندىن تىكىلگەن يۇمشاق
شپەك كەش كىيگەن ئوتتۇرا بوي ، مېھرى ئىسسىق بۇ ئادەم
ھېيتگاھ جامەسىنىڭ ئالدىدىن ئۆتتى ۋە قەدەمدە بىر ئۇچرىغان
تونۇشلارغا ئىللىق سالام بېرىپ ، جانان كوچىسىنىڭ دوقمۇشىغا
كەلگەندە ، بىرسى چاقىرىپ قالدى . ئۇ ، ئاۋاز چىققان تەرەپكە
قارىۋىدى ، ياڭاق سارىيىنىڭ يېنىدىكى دۇكاندىن بېشىنى چىقىد -
رىپ ، قول ئىشارىتى قىلىۋاتقان تاش قارىيىنى كۆردى .

ئۇلار سالاملاشتى ، تاش قارىي ئاتىخانغا ئەنجۈر ياغىچىدىن ياسالغان ئويما گۈللۈك قاتلىما ئورۇندۇقنى قويۇپ بەردى ، ئو-
رۇندۇقنىڭ ئۈستىگە بىر پارچە قۇراق كۆرپە سېلىنغانىدى .
— پايھ - پايھ ، كۈن ئەجەب ئىسسىپ كەتتى دېسە ، —
دېدى تاش قارىي قولىدىكى قومۇش يەلپۈگۈچنى ئاتىخانغا ئۈز-
تىپ ، — ئۆزلىرىمۇ دۇكاندا ئولتۇرالماپلا - دە !
ئۇ ، پەشتاخىتنىڭ ئاستىدىن ئەجدىھا گۈللۈك جانان چەي-
نەكنى ئېلىپ ، ئىككى پىيالىگە چاي قويدى . ھورى كۆتۈرۈلۈپ
تۇرغان چايدىن لاجىندانە بىلەن قەلەمپۇرنىڭ ئۆتكۈر ھىدى ئەت-
راپقا تارىدى .

— بۇنداق ئىسسىقتا چايدىن باشقىسى تەشئالىقنى قاندۇرالا-
مايدىكەن ، — دېدى تاش قارىي ئاتىخانغا پىيالىنى سۈنۈپ ،
— قېنى خوش ، چايغا ئىلتىپات قىلسىلا !

تاش قارىي ئاتىش ياشقا يېقىنلىغان ، ئېگىز بوي ، قاتما
كەلگەن ، كېلىشەڭگۈ ، سۈلكەتلىك ئادەم ئىدى . ئۇ ، بېشىغا
زەيتۇن رەڭلىك شايى دوپپا كىيىپ ، ئېگىنىگە ئاق چۈچۈنچىدىن
كىرتىك ياقىلىق ئۇزۇن كەمزۇل كىيىۋالغان ، كەمزۇلنىڭ مەيدە
يانچۇقىغا سېلىنغان قىيام سائەتنىڭ سېرىق زەنجىر بېغى چاپان-
نىڭ تۈگمىسىگە ئېلىپ قويۇلغانىدى .

تاش قارىينىڭ دۈكىنى بۇ ئەتراپتا خېلى نامى بار دۇكان
ئىدى . گەرچە ئۇنىڭدىن بىرلا قاراپ ۋاھ دېگۈدەك بىرەر ئەتتۈار
نەرسىنى تاپقىلى بولمىغان بىلەن ، ئەمما ئىزدەپ كەلگەن ھاجەت-
مەنگە ھەرقانداق نەرسە تېپىلاتتى . چوڭى كۈمۈش شامداندىن
كىچىكى سەدەپ تۈگمىگىچە ، ھەتتا مايلامچىلار ئىشلىتىدىغان
قارىگۈلدىن تارتىپ ، يىڭنە - ئويماق ، پىسىلداق - ئىلگەككىچە
بار ئىدى . لازىم بولغانلارغا كونا زاماننىڭ دات باسقان
يارماق - داچەنلىرىگىچە تېپىلاتتى . دۇكاننىڭ ئۈستى تەرىپىگە
تۈلكە ، داۋىغان ، سۇغۇر تېرىلىرى بىلەن بىللە ھەر خىل

نوگاي - قاپاقلارغىچە ئېسىلغانىدى . بۇلارنىڭ ئىچىدە ، بوۋاقلار -
نىڭ قىرغىنى چىقارغاندا ئىشلىتىدىغان مەخسۇس نوگايىدىن تار -
تىپ ، ناس قاپىقى ۋە كەپتەرۋازلار ئىشلىتىدىغان غول قاپاقچىچە
بار ئىدى...

ئەڭ مۇھىمى ، تاش قارىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەندە تونۇش -
بىلىشلىرى كۆپ ھەم ئۆزىمۇ خۇش پېئىل ، چىقىشقاق بولغاچقا ،
بۇ كۆرۈمىسىز ، ئاددىي دۇكاننى مۇشۇ شەھەردىكى يېڭى خەۋەر ،
يېڭى ئۇچۇرلارنىڭ مەركىزى دېيىشكە بولاتتى . ئۇنىڭ مانا شۇ
قۇراق كۆرپىلىك قاتلىما ئورۇندۇقىدىن ھەمىشە ئادەم ئۆزۈل -
مەيتتى ، ئەجدىھا گۈللۈك چەينىكىدىمۇ قىش - ياز ئۆزۈلمەي ،
خۇش پۇراق چاپلار دەملىنىپ تۇراتتى .

— خوش تەقسىر ، ئۆزلىرىنىڭ ھەجگە بېرىش ئىشلىرى
قانداق بولۇۋاتىدۇ؟ — سورىدى تاش قارى بىر پىيالە چاي ئىچىدە -
لىپ بولغاندىن كېيىن ، — بىرەر خۇش خەۋەر بارمۇ ؟
— يوقسۇ ، تاش قارىيكا ، — دېدى ئاتىخان بىر خىل ئىزىدە -
راپلىق تۇيغۇ بىلەن ، — پېقىرنىڭ تەلىيى تەتۈر ئىكەن ، چەك
چىقمىدى ، ھەممە ئىش تۈگىدى !!!

— چەك چىقمىدى دېسە ! — دېدى تاش قارى دىكىنىگەن
ھالدا كۆڭلى يېرىم بولۇپ ، — لېكىن ئامال قانچە ، كۈنلاردا
«چەككە چىكىلىدىكەن» دېگەن گەپ بار . ئاڭلىسام ، بۇ قېتىمقى
چەك تارتىشنى ھاكىم تۇرسۇن ئېلى ئۆزى قىپتۇ دەيدىغۇ ،
راستىمۇ ؟

— راست ، ئۆلۈشكۈن جىددىي ئۇقتۇرۇش قىپتۇ ، — دەپ
چۈشەندۈرۈشكە باشلىدى ئاتىخان ، — ئالدىراپ يامۇلغا بارساق ،
شۇ ئىش ئىكەن ، تۇرسۇن ئېلى ھاكىم ئۆز قولى بىلەن چەك
تارتتى ۋە : «بۇ يىلقى ھەجگە چەك چىققانلار بارىدۇ ، چەك چىقىمىدە -
غانلار كېلەر يىلى نۆۋەت كۈتىدۇ» دېدى . چەك ئالغانلار ناھايىتى
كۆپ ، لېكىن چىققانلار بەكمۇ ئاز...

— ئاڭلىسام ، نەدىكى ئادەملەرگە چەك چىقىپ ، بېشى ئاس-
مانغا يەتكەن ئوخشايدۇ . ياپچان ، ئوغۇساق ، تاشمىلىق تەرەپلەر-
دىن كەلگەن سەھراللىق بايلارنىڭ بىر نەچچىسىگە چىقتى دەيدىغۇ !
— ھەي !... — دەپ ئۇلۇغ - كىچىك تىندى ئاتخان ،
— بەندە نىيەت قىلغان بىلەن ئىشنىڭ روياپقا چىقمىقى ئاللاننىڭ
ئىرادىسىگە باغلىق ئوخشايدۇ !
ئاتخاننىڭ يۈرىكى ئۈمىدسىزلىككە تولۇپ ، بېشىمۇ لەسسە-
دە چۈشۈپ كەتتى .

— ئەلۋەتتە شۇنداق ، تەقسىر ! — دېدى تاش قارىي ئاتخان
تەرەپكە تېخىمۇ يېقىنراق سىلجىپ ، — لېكىن بۇ ، سەۋەبلىك
ئالەم ، سەۋەب قىلسا پۈتمەيدىغان ئىش يوق . سەۋر قىلسىلا
ئاتخان ، ئاللاتائالا ھەمىشە سەۋر قىلغۇچىلار بىلەن بىللە . سىل-
نىڭ نىيەتلىرى دۇرۇس ، بۇنداق خاسىيەتلىك ، قۇتلۇق ئىشنى
كۆڭلىگە پۈككەن ئادەمنى ئاللاتائالا ھەرگىز ئائۇمىد قويمايدۇ !
— دوتەي يامۇلىدىكى بىر بۇرادىرىمىز يول مېڭىپ باقاي
دەۋاتىدۇ ، — دېدى ئاتخان ئاخىر بېشىنى كۆتۈرۈپ ، ئاز - تولا
ئۈمىدلىنگەن ھالدا ، — شۇنىڭدىن بىرەر ياخشى خەۋەر بولۇپ
قالارمىكەن دەپ تۇرۇۋاتىمەن .

— ئۇمۇ بوپتۇ ، — دېدى تاش قارىي دەرھال ئىپادە بىلدۈ-
رۈپ ، — لېكىن يول دېگەننىڭ ئېپىنى تېپىپ ، ئەركەك - چىش-
سىنى ئايرىپ ماڭمىسا ، ئىش ۋۇجۇدقا چىقمايدۇ . مەن سىلىگە
بىر مەسلىھەت بېرەي... — ئۇ ئاتخاننىڭ قۇلىقىغا خېلى ئۇزاق
پىچىرلىدى ، پىچىرلاپ بولۇپ ، يەنە ئەتراپقا گۇمان بىلەن قاراپ
قويدى .

— رەھمەت ، تاش قارىيكا ، — دېدى ئاتخان ئورنىدىن
تۇرۇۋېتىپ ، — خۇدا يولىدا قىلغان بۇ ياخشىلىقلىرىنى ھەرگىز
يەردە قويمايمەن . بۇ ئىش ئۈچۈن نېمە كەتسە مەن رازى !...
ئاتخان ئۈمىد بىلەن ئۈمىدسىزلىك ، خۇشاللىق بىلەن